

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **V. Z.**, (právní nástupce zemřelého R. Z.), zastoupeného JUDr. Janem Teskou, advokátem se sídlem Praha 9, Pod pekárny 213/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2004 č. j. 47 Ca 27/2001 – 113,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 8. 2004 č. j. 47 Ca 27/2001 – 113 zamítl žalobu podanou R. Z., proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 10. 2000, kterým mu byl přiznán částečný invalidní důchod dle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1955 Sb.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Městského soudu v Praze, který obsahoval řádné poučení o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl R. Z. doručen dne 24. 8. 2004, přičemž on proti rozsudku podal dne 8. 9. 2004 kasační stížnost.

Jelikož R. Z. zemřel, bylo Městským soudem v Praze usnesením ze dne 20. 6. 2005 č. j. 47 Ca 27/2001 - 152 rozhodnuto, že místo něj bude v řízení pokračováno s V. Z.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s. ř. s.") musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. úterý 24. 8. 2004, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační

stížnosti tak bylo úterý 7. 9. 2004. Kasační stížnost však byla zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence teprve ve středu 8. 9. 2004.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu